

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 40. Ad quid teneatur, qui exponit infantem, aut ante ostium alienum collocat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

dio, quem adhuc sanguinolentum reposuisse in vaginam eius, & ipse inde habitus esset velut homicida, tum fecisset etiam externam injuriam Caio per iniquam fraudem, ideoque tenerer reparare damna causata Caio, uti omnes docent: Tum autem censetur actio moraliter influere in imputationem, si ex illa, ut plurimam sequatur imputatio, uti habet *Leff.* l. 2. c. 9. n. 114. Limitant *Petsch:* & *Tambur.* l. 6. c. 4. §. 1. n. 4., nisi quis in ejusmodi actione utatur jure suo, qui enim utitur jure suo, nemini facit iniuriam, licet peccare possit contra charitatem, si parum intersit ipsius hic & nunc tali jure uti.

§. 4. Si cadaver Titii occisi ponam ante dominum Caji, intendens ut Caio imputetur homicidium, qui ideo patiatur damna, *Tamb.* n. 5. dicit me non teneri ea resarcire; quia non videor moraliter influxisse in imputationem, neque ideo, inquit *Lugo* suprà, est prudens causa, sed tantum levis occasio inquirendi in Caium: oppositum tamen tenet *Sanch:* in *Conf.* l. 1. c. 5. d. 5. n. 72., tum quia saltem ex parte cooperor imputationi, ergo saltem partialiter teneor ad damna, secundum dicta de cooperatoribus: tum etiam quia per fraudem videor inducere Caium ad hæc damna, ergo sicuti teneor compensare, si per fraudem aliquem impediam à consecutione boni, secundum dicta n. 69. ita multò magis, si per fraudem inducam in aliquid damnum.

*Q. 40. Ad quid teneatur, qui exponit infantem, 159
aut ante ostium alienum collocat.* R. §. 1. Si homo dives ex justa causa, v. g. ne patiatur infamiam, noctu exponat suam prolem, ita ut inventa ferrari debeat ad hospitale, communior sententia est,

est, quod teneatur hospitali restituere expensas pro illius nutritione, quia talia hospitalia sunt instituta pro infantibus egenis, ita Laym. aliqui multi cum Lugo d. 13. n. 4. contra Henr. & paucos alios, qui putant esse instituta, non tantum propter inopiam parentum, sed maxim propter periculum prolium, quae ad tegendam infamiam saepe occiderentur, nisi sic exponi possent; quod videtur probabiliter dici, sed prima sententia est probabilior.

160 §. 2. Qui invenit infantem ante ostium suum & illum ponit ad ostium alterius, qui ideo facer debet expensas, non peccat contra justitiam, qui hunc non inducit in obligationem iustitiae ad providendum infanti, sed tantum dat occasio nem exercendae misericordiae; hinc nec videtur peccare contra charitatem, ut nec peccaret, aliquem extremam necessitate laborarem mitteret ad Caium, ut ipse ex charitate teneretur ipsi succurrere, ita Sanch: in Conf: L. 1. c. 5. d. 5. à n 70. Lugo d. 18. n. 114.

161 Q. 41. An aliquando sit obligatio restituendi elemosynas acceptas. R. §. 1. Qui se pauperem fixit, & ita accepit elemosynam, tenetur hanc restituere, ita Vasq. Lugo in Resp: mor: L. 6. d. 17. Dian. p. 5. t. 8. R. 21. Ratio est, quia dans erravit in substantia, intentio enim ejus erat facere elemosynam, id est, sublevare miseriam pauperis, & motivum dandi fuit paupertas, ergo si non adfuit inopia & paupertas, non voluit transferre dominium: Recte tamen notant Mol. Sot. Fagund. Dicast. de Rest. d. 6. n. 96. plurimos esse, qui licet non darent, si fictionem scirent, si tamen dederint; modica, praesertim quae consumpta